

РЕШЕНИЕ

№ 7275

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9541** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба на „Антони“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], с управител Г. А. против Ревизионен акт (РА) №Р-22002220005660-091-001/10.05.2021г., издаден от Тодор Г. – орган, възложил ревизията, и М. С. – ръководител на ревизията, органи по приходите при ТД на НАП – С..

Жалбата е подадена срещу РА, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, а в срока по чл.156, ал.6 ДОПК е издадено Решение № 1428/14.09.2021г. от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, с което РА е изцяло потвърден.

С процесния РА са установени допълнителни задължения както следва:

- по ЗДДС в размер на 17 557,35 лв. и лихва в размер на 8 311,55 лв. за данъчни периоди м.12.2013г., м.01.2014г., м.03.2014г., м.02.2015г., м.03.2015г., от м.06.2015г. до м.08.2015г., от м.10.2015г. до м.06.2016г., м.09.2016г., м.11.2016г., от м.01.2017г. до м.06.2017г., от м.08.2017г. до м.03.2018г., м.06.2018г., м.08.2018г. и м.11.2018г., възникнали от отказано право на приспадане на данъчен кредит и

- по ЗКПО за корпоративен данък в размер на 8 801,18 лв. и лихва в размер на 3 719,47 лв. за периода от 2013г. до 2018г. включително.

С жалбата по делото се оспорва РА изцяло, като незаконосъобразен поради противоречието му с материалния закон, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и необоснованост.

Пред съда жалбоподателят се представлява от адв. П., който изцяло поддържа жалбата, а в ход по същество претендира и основателността ѝ, както и присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – С., оспори жалбата изцяло ,като иска от съда да отхвърли същата, като претендира, че в решението на директора са изложени подробни съображения. Претендира присъждането на юриконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, доказателствата по делото, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на оспорването:

Жалбата до съда е подадена на дата 07.09.2021г., като към тази дата директорът не се е произнесъл с решение по подадената жалба от дружеството на дата 11.06.2021г. срещу РА.

Решение № 1428/14.09.2021г. на ответника е издадено при условията на чл.156, ал.6 ДОПК във връзка с постъпилата жалба до съда на основание чл.156, ал.5 ДОПК. Жалбата по административен ред директорът е приел за подадена в срок и редовна – стр.1 от решението.

Съдът като съобрази посочените данни, намира, че е спазен срокът по чл.156, ал.5 ДОПК за подаването на жалбата до съда срещу мълчаливо потвърдения РА – 30 дневен от изтичането на срока за произнасяне. В случая срокът по чл.155, ал.1 ДОПК е изтекъл на 17.08.2021г., като тридесетият ден е до 17.09.2021г. включително.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма.

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р--22002220005660-020-001/18.09.2020 г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на „АНТОНИ“ ООД за установяване на задълженията за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 2013г. до 2018г. и на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди м. 12.2013 г., м. 01.2014 г., м. 03.2014 г., м. 02.2015 г., м. 03.2015 г., от м. 06.2015 г. до м. 08.2015 г., от м. 10.2015 г. до м.

06.2016 г., м. 09.2016 г., м. 11.2016 г., от м. 01.2017 г. до м. 06.2017 г., от м. 08.2017 г. до м. 03.2018 г., м. 05.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г. и м. 11.2018 г. Заповедта е връчена на 19.10.2020г.

За компетентността на органа възложил ревизията, по делото е представена Заповед №РД-01-128 /18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с която на конкретно посочени органи по приходите, сред които и Т. Б., (вписан по т.І.16), на основание чл.112, ал.2, т.1 са възложени функции на компетентен орган по възлагането на данъчни ревизии.

Процесната ревизия е повторна за установяване на задължения за корпоративен данък и ДДС за периодите, посочени в ЗВР. Възложена е в изпълнение на указания, дадени с Решение №1386/09.09.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С.. С решението е отменен РА №Р-22221419007432-091-001/19.06.2020 г., издаден от органи по приходите.

Извършването на ревизията е възложено на М. С. С. – ръководител на ревизията и Е. К. Д.- главен инспектор по приходите, които органи за установеното в хода на ревизията, са издали като електронен документ Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002220005660-092-001/30.03.2021 г., връчен на ревизираното лице на 18.04.2021г. В срока по чл. 117 ал. 5 от ДОПК е направено възражение.

Процесният РА №Р-22002220005660-091-001/10.05.2021 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията, и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията е връчен по електронен път на 28.05.2021г.

ЗВР, РД и РА са издадени като електронни документи, подписани като такива от съответните органи по приходите, които документи са представени в съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната, съгласно чл. 184, ал. 1 ГПК, приложим субсидиарно на основание пар. 2 ДР ДОПК. В представените като такива документи РД и РА е удостоверено, че са издадени чрез ИС „Контрол“ като електронен документ, подписан с електронен подпис от посочените като техни издатели лица. На основание последната разпоредба, по делото са представени в писмен вид информация за срока на валидност на сертификатите за квалифициран електронен подпис (КЕП) на органите по приходите –л.26-27; л.106-108 от делото, в това число на издателите на ЗВР. Видно е, че доставчикът на електронни удостоверителни услуги В-Т. е потвърдил валидността на подписите на органите по приходите за всеки документ, вида на органите и срока на сертификата за квалифициран електронен подпис. Съдът констатира, че актовете на органите по приходите, в това число РД и РА, са подписани с КЕП в срока на валидност на сертификата за всеки орган.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените актове на органите по приходите - съответно по чл.113 , ал.1 и чл.117, ал.1 ЗВР и РД. Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си.

При тези изводи, съдът намира, че РА е издаден при спазване на изискванията по чл.120, ал.1 ДОПК, в това число по т.8 от последната разпоредба във връзка с чл.119, ал.2 от същия кодекс, като въз основа на това формира извод, че е издаден от компетентни органи и в предвидената от закона форма, спазени са и изискванията за съдържание.

В хода на ревизионното производство са събирани доказателства по предвидени в ДОПК способности. На основание чл.37, ал.3 ДОПК на ревизираното дружество са

връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице от 09.12.2020г. и от 25.02.2021г. по които дружеството е уведомило ревизиращия екип, със заявление вх. №53-00-50#2/22.03.2021г., че изисканите от дружеството документи са представени при предходното ревизионно производство. Жалбоподателят не е представил документи и обяснения. Извършено е посещение и в наетия склад на дружеството, обективирано в Протокол №1733175/19.03.2021г.

На основание чл.45 ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени дружества, преки доставчици на жалбоподателя, които обаче не са представили доказателства.

Предвид изложеното, РА е издаден от компетентен орган, в изискващите се форма и съдържание, при спазване на процесуалните правила относно събирането на доказателства и връчването на актовете на ревизираното лице, като на последното е предоставена възможност да представя доказателства и в пълнота да защити правата си.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

С РА са установени спорните по делото задължения а именно :

-по ЗКПО за 2013г., 2014г., 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г. за корпоративен данък на основание – непризнати за данъчни цели разходи по фактури,по които с РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит

-начислен ДДС поради непризнато право на данъчен кредит по конкретно посочени в акта фактури за данъчни периоди м. 12.2013 г., м. 01.2014 г., м. 03.2014 г., м. 02.2015 г., м. 03.2015 г., от м. 06.2015 г. до м. 08.2015 г., от м. 10.2015 г. до м. 06.2016 г., м. 09.2016 г., м. 11.2016 г., от м. 01.2017 г. до м. 06.2017 г., от м. 08.2017 г. до м. 03.2018 г., м. 05.2018 г., м. 06.2018 г., м. 08.2018 г. и м. 11.2018 г., задълженията са потвърдени с решението на директора. Касае се за следните фактури с предмет на доставките стоки:

- 2 фактури, издадени от „ЗЕПИР“ ЕООД, за данъчен период м. 08.2018 г. в общ размер на 205,12 лв.;
- 2 фактури, издадени от „БОБИ 2018“ ЕООД, за данъчни периоди м. 02.2018 г. и м. 03.2018 г. в общ размер на 413,00 лв.;
- 2 фактури, издадени от „ДАРИЯ-АРТ ДИЗАЙН“ ЕООД, за данъчни периоди м.12.2017 г. и м. 01.2018 г. в общ размер на 324,43 лв.;
- 4 фактури, издадени от „ЦАРА“ ЕООД, за данъчни периоди м. 09.2017 г., м. 10.2017 г. и м. 11.2017 г. в общ размер на 661,60 лв.;
- 2 фактури, издадени от „АДВАНС СОЛЮШЪНС“ ЕООД, за данъчни периоди м.01.2016 г. и м. 02.2016 г. в общ размер на 245,00 лв.;
- 6 фактури, издадени от „ИВСА“ ЕООД, за данъчни периоди м. 03.2017 г., м. 04.2017 г., м. 05.2017 г. и м. 08.2017 г. в общ размер на 854,90 лв.;
- фактура №195/15.09.2016 г., издадена от „КОРОГРУП“ ЕООД, за данъчен период м. 09.2016 г. в размер на 342,70 лв.;
- 2 фактури, издадени от „ВЕЛТУР“ ЕООД, за данъчен период м. 03.2017 г. в размер на 541,80 лв.;
- 2 фактури, издадени от „ПРОФИТРЕЙД АЛФА“ ЕООД, за данъчни периоди м. 01.2014 г. и м. 02.2015 г. в общ размер на 523,26 лв.;
- 2 фактури, издадени от „МИК-ТРАНС“ ЕООД, за данъчен период м. 06.2015

- г. в общ размер на 326,60 лв.;
- фактура №275/19.12.2013 г., издадена от „НОВА СТРОЙ 2013“ ЕООД, за данъчен период м. 12.2013 г. в размер на 1 126,00 лв.;
 - 5 фактури, издадени от „БИНЕЛ 2010“ ЕООД, за данъчни периоди м. 05.2018 г. и м. 06.2018 г. в общ размер на 726,16 лв.;
 - 5 фактури, издадени от „КЕЙ АДВАНС“ ЕООД, за данъчни периоди от м. 02.2016 г. до м. 06.2016 г. в общ размер на 852,96 лв.;
 - фактура №7..352/20.06.2016 г., издадена от „ПРОФИЛ КОМЕРС“ ЕООД, за данъчен период м. 06.2016 г. в размер на 129,20 лв.;
 - 12 фактури, издадени от „ЕВРО ПРОПЪРТИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД, за данъчни периоди м. 08.2015 г. и от м. 10.2015 г. до м. 01.2016 г. в общ размер на 6 432,24 лв.;
 - фактура №300/20.03.2015 г., издадена от „СИТИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, за данъчен период м. 03.2015 г. в размер на 276,00 лв.;
 - фактура №154/26.02.2014 г., издадена от „ТИМ МИИТ ЕКСПОРТ“ ЕООД, за данъчен период м. 03.2014 г. в размер на 240,00 лв.;
 - 4 фактури, издадени от „СИВИКОВ“ ЕООД, за данъчни периоди м. 11.2016 г., м. 01.2017 г. и м. 02.2017 г. в общ размер на 1 088,38 лв.;
 - 6 фактури, издадени от „АВАНТИ ТРЕЙД“ ЕООД, за данъчен период м. 11.2018 г. в общ размер на 2 248,00 лв.

В решението на ответника, в РА и РД органите по приходите са формирали изводи, че издадените от доставчиците фактури не документират реално осъществени доставки с предмета по фактурите, тъй като доставчиците не са представили документи и обяснения, и данните въз основа на проверките в регистрите, че не притежават кадрова, техническа и материална обезпеченост за извършване на доставките. Посочено е още, че доставчици на дружеството - жалбоподател не са представили доказателства за стопанисвани обекти /в т.ч. за съхранение на процесните стоки/, произхода на стоките /в т.ч. фактури от предходни доставчици/, документи, удостоверяващи, че са притежавали стоки от вида и количеството на фактурираните такива, транспортирането на стоките, място на товарене и разтоварване на стоките и лицата, извършили тези действия, платежни документи, счетоводна отчетност, информация за местонахождението и начина на съхранение на оригинали на търговски и счетоводни документи. Отбелязано е, че ревизиращият екип е бил възпрепятстван да извърши проверка на място в търговската и счетоводна документация на спорните доставчици. Ревизираното дружество не е представило документи във връзка със спорните доставки. Отбелязано е, че наличието на фактура, декларирането ѝ с цел приспадане на данъчен кредит и отразяването на същата в счетоводството на посочения във фактурата получател по доставката не са достатъчно доказателство за удостоверяване на верността на вписаните в нея стопански операции. Също органите са направили извод, че жалбоподателят е знаел, че процесните фактури не документират реално осъществени доставки и чрез приспадане на данъчен кредит по тях е взел участие в данъчна измама.

Видно също от мотивите на РД, възприети изцяло при издаването на РА и потвърдени в мотивите на решението на ответника, органите по приходите са се позовали на следните обстоятелства и съответно доказателства за тях по отношение на доставчиците:

1. Относно регистрацията по ЗДДС - към датите на издаване на фактурите са регистрирани, но впоследствие са дерегистрирани при установени обстоятелства по чл. 176 ЗДДС - служебно от органите по приходите поради ненамиране на адреса за кореспонденция.

2. Взето е предвид, че жалбоподателят е представил издадени фактури от преките доставчици и документи, удостоверяващи плащане по тях. Жалбоподателят е представил копия на фактури, ведно с фискални бонове, въз основа на които е установено, че в счетоводството на „АНТОНИ“ ООД е отразено плащане по процесите фактури в брой.

3. Ревизиращите органи са взели предвид данни за това доставчиците имали ли са наети лица по трудови или граждански правоотношения, както и за активи с оглед възможността доставчиците „СИТИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, „ЗЕПИР“ ЕООД, „БОБИ 2018“ ЕООД, „ДАРИЯ-АРТ ДИЗАЙН“ ЕООД, „ЦАРА“ ЕООД, „АДВАНС СОЛЮШЪНС“ ЕООД, „ИВСА“ ЕООД, „КОРОГРУП“ ЕООД, „ВЕЛТУР“ ЕООД, „ПРОФИТРЕЙД АЛФА“ ЕООД, „МИК-ТРАНС“ ЕООД, „НОВА СТРОЙ 2013“ ЕООД, „БИНЕЛ 2010“ ЕООД, „ТИМ МИИТ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „СИВИКОВ“ ЕООД, „АВАНТИ ТРЕЙД“ ЕООД, „КЕЙ АДВАНС“ ЕООД, „ПРОФИЛ КОМЕРС“ ЕООД и „ЕВРО ПРОПЪРТИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД да извършат услугите. Така въз основа на данните от П. е установено, че доставчиците не са подали справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за платени възнаграждения на физически лица по извънтрудови правоотношения за данъчните години, през които са издали фактурите към жалбоподателя. „ЗЕПИР“ ЕООД, „БОБИ 2018“ ЕООД, „ЦАРА“ ЕООД, „ИВСА“ ЕООД, „КОРОГРУП“ ЕООД, „ВЕЛТУР“ ЕООД, „МИК-ТРАНС“ ЕООД и „ПРОФИЛ КОМЕРС“ ЕООД не са декларирали данни за наети лица на трудови договори. „ДАРИЯ-АРТ ДИЗАЙН“ ЕООД е декларирало 18 наети лица на трудови договори, на длъжност строителен работник, „АДВАНС СОЛЮШЪНС“ ЕООД – 2 лица, на длъжност представител бизнес услуги, „КЕЙ АДВАНС“ ЕООД – 1 лице, на длъжност продавач разносна търговия, и „ЕВРО ПРОПЪРТИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД – 3 лица, на длъжности тапетаджия, гипсаджия и кофражист в икономическа дейност строителство на жилищни и нежилищни сгради, без да са подали декларации обр. 1 и обр. 6. В РД е формиран извод, че декларираните от „ДАРИЯ-АРТ ДИЗАЙН“ ЕООД като наети лица на трудови договори са фиктивно назначени. Описано е, че за процесните периоди „ПРОФИТРЕЙД АЛФА“ ЕООД е декларирало между 3 и 6 наети лица на трудови договори, на длъжности офис мениджър, изпълнител, счетоводител, готвач, работник строителство, арматурист и др. в икономическа дейност – други довършителни строителни дейности, „НОВА СТРОЙ 2013“ ЕООД – 1 лице, на длъжност организатор експедиция товаро-разтоварна и спедиционна дейност, „БИНЕЛ 2010“ ЕООД – 9 лица, на длъжности монтажник стомано-бетонни конструкции и офис мениджър, за които са подали декларации обр. 1 и обр. 6, без да са внесли задълженията по последните в приход на бюджета.

4. Органите по приходите по приходите са взели предвид включването на фактурите в дневниците им за продажби от доставчиците. Издадените фактури от доставчиците на жалбоподателя са включени в дневник продажби и СД по ЗДДС, с изключение на фактура №154/26.02.2014 г., издадена от „ТИМ МИИТ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

5. Органите по приходите са се позовали на извършени ревизии и установени задължения, както и на формираните изводи, че издадените фактури от тези

дружества не документирали реално осъществени доставки.

6. Също в мотивите на РД в частта по ЗДДС относно упражненото право на данъчен кредит е посочено, че декларираните доставки са анализирани и съответно е извършена съпоставка на подадена информация от страна на доставчиците на ревизираното дружество, Установено било от органите по приходите декларираните доставки по чл.6/9 от ЗДДС и упражнено право на данъчен кредит, по фактури, недекларирани от страна на контрагентите. Вследствие на това била изпратена покана до дружеството-жалбоподател за доброволна корекция по реда на чл.116 от ЗДДС. – корекция не е извършена.

7. В частта по ЗДДС органите по приходите са формирали идентични изводи, въз основа на които на основание чл. 68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС във връзка с чл.6 и чл.9 ЗДДС не признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, по които жалбоподателят е упражнил правото на приспадане на данъка, издадени от доставчиците.

В частта за задължението за корпоративен данък, органите по приходите са описали отразените по дебита на сметка 601 „разходи за материали и по счетоводна сметка 304 „Стоки“ от доставчиците : „НОВА СТРОЙ 2013“ ЕООД,

„ПРОФИТРЕЙД АЛФА“ ЕООД, „ТИМ МИИТ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ЕВРО ПРОПЪРТИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, „МИК-ТРАНС“ ЕООД, „СИТИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, „АДВАНС СОЛЮШЪНС“ ЕООД, „ПРОФИЛ КОМЕРС“ ЕООД, „СИВИКОВ“ ЕООД, „КЕЙ АДВАНС“ ЕООД, „КОРОГРУП“ ЕООД, „ИВСА“ ЕООД, „ЦАРА“ ЕООД, „ДАРИЯ – АРТ ДИЗАЙН“ ЕООД, „ВЕЛТУР“ ЕООД, „Б.

2018“ ЕООД, „БИНЕЛ 2010“ ЕООД, „ЗЕПИР“ ЕООД и „АВАНТИ ТРЕЙД“ ЕООД.

и по мотиви за извършените проверки, събрани документи и доказателства и установени факти и обстоятелства, подробно изложени в раздела на РД по ЗДДС, било доказано по безспорен начин липса на доставка по чл.6/9 ЗДДС.

Декларираните доставки на стоки не били реално извършени от дружествата-доставчици, вследствие на което е налице отклонение от данъчно облагане и **на основание чл. 26, т.3 от ЗКПО е извършено увеличение на счетоводните финансови резултати на дружеството за съответните данъчни периоди с данъчните основи по издадените фактури от гореизброените доставчици.**

Не е спорно между страните, че в хода на първото ревизионно производство, дружеството –жалбоподател е представило само фактури без каквито и да са придружаващи документи. В хода на второто ревизионно производство не са представени други доказателства.

По делото беше допусната съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице М. Р. Н. – Г. която даде заключение по въпросите за фактурирането по спорните доставки, за заприходяването и разпореждането със стоките по процесните фактури, как са отразени в счетоводството на жалбоподателя и контрагентите му, за регистрацията по ЗДДС на доставчиците. За да изготви заключението си вещото лице Г. се е позовало на документи, относими към жалбоподателя, и които документи се съдържат по делото; т.е. обсъдени и от органите по приходите, както и на документи, допълнително предоставени на вещото лице по електронен път от жалбоподателя, касаещи процесите

фактури придружени с фискални бонове за извършено разплащане в брой, хронологични и аналитични регистри от счетоводни сметки 304,401,411, 4531, 4532, 501,702, оборотни ведомости за 2013г., 2014г., 2015г., 2016г., 2017 и 2018г. На вещото лице не са представени първични документи или данни за други документи по спорните доставки, освен фактурите. Въз основа на доказателствата, по поставените въпроси вещото лице е достигнало до следните изводи:

1. По въпроса правилно ли са фактурирани посочените от органите по приходи разходи и дали има разходи, които не са фактурирани или са фактурирани в разрез със законодателството и нормативната уредба:

„1. Всички спорни доставки са документирани с първични счетоводни документи отговарящи на изискванията на чл.7 от Закон за счетоводството и чл.114 от ЗДДС.

2. По въпроса дали има действително извършени сделки от жалбоподателя с процесните стоки? Заприходени ли са от него и разпоредил ли се е с тях и ако да, отразени ли са тези сделки в счетоводството на съконтрагентите му и те внесли ли са дължимите данъци, *ВЛ е дало отговор, че спорните фактури са с предмет на доставка стоки и материали за производство. Същите са отчетени съгласно изискванията на Закон за счетоводството и Счетоводен стандарт 2. Изхождайки от предмета на доставките и основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период, ВЛ счита, че получените доставки са използвани в независимата икономическа дейност на жалбоподателя през същия период по фактури, подробно посочени в Таблица 1. Доставчиците не са представили данни за счетоводна отчетност.*

3. На въпроса : Към датата на фактуриране имали ли са посочените в ревизионния акт съконтрагенти регистрация по ДДС, имат ли такава и в момента и ако нямат кога е прекратена същата, ВЛ дава следния отговор: Към датата на издаване на спорните фактури всички доставчици са били регистрирани по ЗДДС. Към датата на настоящото заключение всички доставчици са с прекратена регистрация по ЗДДС по инициатива на органите по приходи.

При отговора на поставените задачи експертът е изследвал всяка една от процесните доставки, извършени по спорните фактури, допълнителни данни са посочени в табличен вид към заключението. :

1. Спорните фактури, издадени от доставчика „Зепир“ ЕООД са с предмет на доставката „билки“ без данни за количество, а според вещото лице последващата реализация на стоките в периода на получаване им е към клиент „Свети Никола 2013“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], по фактури посочени в Таблица 1.

2. Спорните фактури, издадени от доставчика „Боби 2018“ ЕООД са с предмет на доставката „билки по спецификация“, като последващата реализация на стоките е в периода на получаване им към клиенти „Свети Никола 2013“ ЕООД и „Флорекс“ ЕООД , по фактури посочени в Таблица 1.

3. Спорните фактури, издадени от доставчика Д. А. Дизайн ЕООД са с предмет „билки по спецификация“, а последващата реализация на стоките в периода на получаване им е към клиент „Свети Никола 2013“ ЕООД и ЦБА -М.

Н. ЕТ, по фактури посочени в Таблица 1.

4.Спорните фактури, издадени от доставчика „Цара“ ЕООД също са с предмет „билки по спецификация“, като по всяка от четирите фактури вещото лице е посочило и количества – 112,5 кг; 45 кг; и 127 кг, по една от фактурите предметът е спирт 40л. и стъкло 10 кг. Вещото лице е посочило, че закупените материали по спорните фактури счетоводно са отразени като вложени в производство на стайни термометри, за 2017г. продукцията е заведена по сметка 303 „Продукция -термометри“, а реализацията на термометрите е през 2018г. с получател С. Т. АД, по фактури съгласно Таблица 1. Последващата реализация на билките по спорните фактури е в периода на получаване им към клиент „Свети Никола 2013“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], по фактури съгласно Таблица 1.

5.Спорните фактури от доставчика А. С. ЕООД, са с предмет на доставка „билки – хмел“ - по две фактури съответно 50 кг и 160 кг. Последващата реализация е в периода на получаването им към „Свети Никола 2013“ ЕООД.

6.Спорните фактури, издадени от доставчика „Ивса“ ЕООД са с предмет на доставката „билки“ съответно смрадлика лист 150 кг по фактурата от 27.03.2017г.; само килограми по три от фактурите през м. 04, 05 и 08.17г. - 84кг,103 кг и 77,2 кг; гинко –билоба 20 кг и арония – 20 броя по фактурата от 02.05.2017г. ; по фактурата от 22.04.17г. е закупена преса за балиране на билки. Последващата реализация на билките е към „Свети Никола 2013“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], по фактури съгласно Таблица 1. Закупената преса за балиране на билки е продадена на „Вест 2012“ ЕООД с фактура № 5040/26.04.2017г. с ДО 800,00лв. и ДДС 160,00лв.

7.По фактура № 195/15.09.2016г. с ДО 1 713,00 лева и ДДС 342,70 лева, **издадена от КОРОГРУП ЕООД** с предмет на доставка „билки по спецификация“ -230кг. Последващата реализация на билките е с фактура № 4776/15.09.2016г. с ДО 1731,00лв. и ДДС 346,20лв. с получател „Свети Никола 2013“ ООД.

8.По фактури издадени от ВЕЛТУР ЕООД - № 157/09.03.17г. с предмет спирт 30л.-№ 159/09.03.17г. с предмет термометър 1500бр., като доставката на термометри е отчетена при дружеството- жалбоподател, като стока, предназначена за последваща продажба по с/ка 304 - Стоки /данъчната основа/. Доставката на спирт е отчетена, като материал за производство по сметка 302 — „ Материали за производство“. Закупените термометри 1500 броя са предмет на продажба в периода от 27.03.2017г. до 22.12.2017г. с получател „Стинг“ АД по фактури, подробно посочени в Таблица 1.

9.По фактури издадени от ПРОФИТРЕЙД А. ЕООД с предмет на доставка „билки -резене “: - № 0...325/24.01.2014г. -105кг.и № 0...960/13.02.2015г.- - без данни за количество, доставката на билки е отчетена при дружеството-жалбоподател, като стока предназначена за последваща продажба по с/ка 304 - Стоки /данъчната основа/. Последващата реализация е към „Хърс Комерс“ ЕООД и Билкова градина ООД по фактури, подробно посочени в Таблица 1.

10.По фактури издадени от М.-Т. ЕООД с предмет на доставка „билки -кръвен здравец“:№ 0...516/08.06.2015г. –300кг. и № 0...526/20.06.2015г. -92кг. Доставката на билки е отчетена при дружеството-жалбоподател, като стока

предназначена за последваща продажба по с/ка 304 - Стоки /данъчната основа/. Последващата реализация е към „Велеви Фарма“ ЕООД и ЦБА по фактури, подробно посочени в Таблица 1.

11. По фактура № 275/19.12.2013г. с ДО 5630,00лв. и ДДС 1126,00лв., издадена от Нова Строй 2013 ЕООД с предмет на доставка брош 50кг. и билкови бонбони 1000бр., стоките са предмет на продажба към Х. К.“ ЕООД и Екомет 90“ ЕООД по фактури и бройки, съгласно Таблица 1.

12. По фактури издадени от Б. 2010 ЕООД с предмет на доставка „билки по спецификация“: № 2....423/24.05.2018г. с -50кг.;-№ 2... 467/11.06.2018г. 200кг.; -№ 4...040/19.06.2018г. -69кг.;-№ 2....534/28.06.2018г. с -90кг; № 2... 540/29.06.2018г. -43,4кг., последващата реализация на стоките по вид е в периода на получаване им, по фактури подробно посочени в Таблица 1.

13. По фактури издадени от К. А. ЕООД с предмет на доставка „билки по спецификация“: без данни за вид и количества, са отчетени при жалбоподателя като стока предназначена за последваща продажба по с/ка 304 - Стоки /данъчната основа/. Последващата реализация на стоките по вид е в периода на получаване им, по фактури подробно посочени в Таблица 1.

14. По фактура № 352/20.06.2016г. с предмет –термометърно стъкло, . издадена от ПРОФИЛ К. ЕООД, доставката е отчетена при дружеството-жалбоподател като материал за производство на термометри по сметка 302 -„Материали за производство“. Няма данни за последваща продажба.

15. По фактурите от ЕВРО ПРОПЪРТИ И. ЕООД с предмет на доставка само билки, и конкретни билки - бъз, борови връхчета, хвойна, резене и здравец, са отчетени като стоки, последващата реализация по вид и клиенти е подробно посочена в Таблица 1.

16. По фактура № 300/20.03.2015г., издадена от С. К. ЕООД с предмет на доставка „билки по спецификация“ -230кг, доставката на билки е отчетена при дружеството-жалбоподател, като стока, а последващата реализация на стоките е по фактура № 4256/21.03.2015г.с клиент ЦБА -М. А. ЕТ.

17. По фактура № 154/26.02.2014г. от Т. М. ЕКСПОРТ ЕООД с предмет на доставка – еликсир, отчетена при дружеството-жалбоподател, като стока за последваща продажба, е отчетена като продадена в периода от 10.03.2014г. до 28.04.2014г., по фактури подробно посочени в Таблица 1 - клиент С. Т.“ АД.

18. По фактури издадени от СИВИКОВ ЕООД с предмет на доставка „билки по спецификация“, съответно по 3 фактури в количество 145кг., 97 броя 250 кг и по липа 165кг., са отчетени като стока последващата им реализация е в периода на получаването им по фактури подробно посочени в Таблица 1.

19. По фактури издадени от А. Т. ЕООД с предмет билки: стевия, семена шипка, само – билки и по фактура № 127/19.11.18г. термометър, са осчетоводени от дружеството-жалбоподател, като стока предназначена за последваща продажба, вещото лице е посочило, че последващата им реализация е в периода на получаването им и по фактури подробно посочени в Таблица 1.

Вещото лице е цитирало само фактури в заключението си и счетоводното им отразяване по съответните сметки. Изрично вещото лице е посочило, че за изготвяне на заключението от страна на дружеството са представени

процесните фактури, придружени с фискални бонове за извършено разплащане в брой, хронологични и аналитични регистри от счетоводни сметки, оборотни ведомости за периода 2013-2018г.

Съдът цени заключението на вещото лице като доказателство по делото, същото не е оспорено, а констатациите са точни, ясни и обосновани.

С протоколно определение по делото от 16.05.2022г. и след изслушване на заключението на вещото лице, съдът изрично е указал на жалбоподателя, че:

- следва да направи изрично изявление какви документи са налични в счетоводството на жалбоподателя за спорните доставки,

-да представи писмените доказателства такива с които разполага, за доставките

-да ангажира и други допустими доказателства, по чл.57 вр. чл.158 ДОПК, с цел доказване, че е налице действително осъществена стопанска операция по спорните фактури, респективно реално извършена доставка с оглед оборване на твърдението на ответника, че е налице привидна сделка, както с оглед тежестта на жалбоподателя да докаже, че законосъобразно е упражнил правото си на приспадане на данъка, респективно отразил данъчен разход в счетоводството си, който действително подлежи на приспадане.

След указанията на съда от страна на жалбоподателя бяха ангажирани следните писмени доказателства и доказателствени средства:

1.Разрешение за търговия на едро с медицински изделия от 02.04.2008г. , в който е вписан адрес на складово помещение за съхранение и търговия на едро с медицински изделия – в [населено място] с приложение към него – списък на видове/категории медицински изделия, с които се търгува, сред тях няма билки. От същата дата е издадено разрешение за промяна на същото разрешение за търговия на едро с медицински изделия – касаещо преместване на адреса в [населено място], р-н И.. Също жалбоподателят представи издадена от него декларация за съответствие на билки – относно срока на годност и количества от 2017г, от 2018г – 5 броя.

2.Свидетелските показания на Р. Х., А. В. – Б., и Раксандра П. – М., които клиенти на дружеството –жалбоподател свидетелстваха получаваните от тях доставки.

Свидетелката Х. е собственик и управител на „С. Ншикола 2013“ О. – с предмет производство на тинктури и екстракти, Жалбоподателят извършвал доставката на билките на адрес на клиента, билките били със срок на годност за съответната партида, - продавачът удостоверявал партидният номер и срокът на годност. Тези данни се вписвали в документацията на дружествата – получатели, тъй като спазвали принципа за обратна проследимост, всяка една билка се входирала като отделна доставка.

Свидетелката В. – Б. е управител на „Естери“ ООД, , произвежда вода за венци, която жалбоподателят дистрибутира и повече от 10 години купували от „Антони“ ООД билки. За доставката освен фактурата, жалбоподателят предоставял и анализно свидетелство, доставката се извършвала на адрес на клиента - или сертификат за качество,завеждали го в документацията си, за всички суровини имало такъв документ, който бил задължителен.

Свидетелката П. – М. също закупува билки за производството продукти на

свидетелката и нейния баща проф. П., произвеждали се на ишлеме от А. Х. ЕООД, билките били описани по вид и до грамове, работели с дружеството-жалбоподател защото имали сертификати за качество, а това било едно от изискванията на БАБХ. Правели допълнителни проучвания и посочи, че билките били много качествени, затова и свидетелствала в негова полза.

Правни изводи на съда по съществуващия правния спор:

основните съображения на органите по приходите са свързани с липсата на доказана кадрова обезпеченост на доставчиците, както и липсата на доказателства за наличието на търговски обекти, от които търговците осъществяват дейността си, както и че в хода на проверката не са представени изискваните документи. Ревизиращият орган е извел още заключение, че ревизираното лице е знаело, че сделките, с които обосновава правото си на данъчен кредит са част от злоупотреба, доколкото е използвало фактури, които не отразяват реални доставки като основание за приспадане на данъчен кредит и намаляване на задълженията си за ДДС. В своята практика СЕС приема, че липсата на доказателства за установяване произхода на стоките, за наличието на кадрова обезпеченост на доставчика, както и доказателства за наличието на търговски обект, от които дружествата осъществяват дейността си, които обстоятелства предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., при липса на доказателства или поне твърдения от органа по приходите, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката, а констатациите на органа по приходите са свързани най-вече с придобиването на стоките от предходните доставчици - произхода на стоките. Липсата на кадрова, материална и техническа обезпеченост на доставчиците, не може да се вмени като отговорност на получателя, тъй като той не може да бъде държан отговорен за действията и/или бездействията на неговите доставчици.

Видно от заключението на вещото лице по приетата по делото ССЧЕ процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на дружеството. Начинът на отчитане на разходите от доставчика обаче не е относим към правото на приспадане на данъчен кредит на получателя. По разясненията на СЕС в т. 47 на решението му по дело С-18/13 евентуалното неизпълнение от страна на доставчика на услуги на някои счетоводни изисквания не може да постави под въпрос правото на приспадане, с което разполага получателят на услугите, що се отнася до платения за тях ДДС, когато фактурите за предоставените услуги съдържат цялата изискуема информация по член 226 от Директива 2006/112.

Тук следва да бъде посочено, че презумпцията на чл. 37, ал. 4 от ДОПК е относима единствено към субекта на процеса - вж. - чл. 37, ал. 1 - 4 от ДОПК и чл. 9, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Пропускът на субекта ФЛ или ЮЛ /а не доставчика, който е участник без да е страна - чл. 9, ал. 3 от ДОПК/, поражда

процесуалната възможност на другият субект - административния орган, да приеме, че изисканите, но непредставени доказателства, не съществуват. Неизпълнението на задължението на другите участници в производството да представят данните по чл. 37, ал. 5 от ДОПК не е скрепено с процесуалната тежест по, ал. 4 от кодекса, а е възможен източник на административнонаказателна отговорност /чл. 273 от ДОПК/.

Спорът се свежда до материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи, а именно - осъществени ли са реални доставки на стоки по фактурите, издадени от процесните доставчици. Правно основание да се откаже данъчното предимство са разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка.

Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Данъчен субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Притежаването на фактурата не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане. Като частен свидетелстващ документ фактурата е писмено доказателствено средство. От релевантните за правото на

приспадане факти, тя установява единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. т. 9 и 10 от ЗДДС. Затова и по хипотеза извършването на облагаемата сделка следва да се установи по друг начин, а не чрез посочването на вида на стоката или услугата в данъчния документ.

При нормално развитие на правоотношението между доставчика и получателя би трябвало да съществуват информационни следи за юридическия факт пораждащ правната връзка /договори, търговска кореспонденция, потвърждения в обясненията при насрещните проверки и т. н. / и за изпълнението на задължението на доставчика. Именно престацията на доставчика в общата хипотеза на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС се възприема като дата на настъпване на данъчното събитие, което пък е правопораждащ юридически факт на задължението за начисляване на ДДС, елемент от което е и издаването на данъчния документ /вж. чл. 25, ал. 6, т. 1 и чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/.

Съдът приема, че в счетоводството на жалбоподателя са отразени спорните фактури по счетоводните сметки, описани в заключението на вещото лице, но за процесните доставки жалбоподателят не разполага с други доказателства, освен фактурите и фискални бонове за плащане. Въпреки изричните указания на съда, други доказателства не се събраха по делото.

Предмет на спорните доставки са движими вещи - стоки, определени само по своя вид. Що се касае до данните по делото за продажбите на стоки от същия вид, то съгласно трайната практика на ВАС, те съставляват само индиция, но не и доказателство за факта, че стоки от същия вид и количество, действително са получени и от конкретен доставчик. Действително, от заключението на вещото лице се установява заприходяването на билки от конкретен вид и количество като стока и на другите стоки – термометри, машината за балиране, стъкло за термометри, спирт, и последващата им продажба с данни за продажбите в Таблица 1 към заключението . В тежест на жалбоподателя е да докаже, че е придобил правото да се разпорежда с посочените стоки като собственик, т.е. че са му предадени. Следва да се отбележи, че в част от фактурите са посочени само „билки“ или билки по спецификация“, без яснота нито за вид или количество, следователно се касае за неиндивидуализирани стоки, няма яснота по предмета на доставката, идентичен е изводът и за доставката с предмет само стъкло. По делото липсват каквито и да са доказателства, че посочените в спорните фактури доставчици са прехвърлили на дружеството жалбоподател някакви права върху стоки, предмет на фактурите.

Всяка една фактура, издадена от доставчиците е придружена от фискален бон, удостоверяващ заплащането в брой на предоставената стока, чиято дата съвпада с дата на издадената фактура. Съдът констатира че фактурите, издадени от процесните доставчици са описани в дневниците покупки, респективно в СД за ДДС на „Антони“ ООД. Процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя. Данните за продажби на стоки от същия вид и количества не води до обоснован извод за реалност на процесните доставки, жалбоподателят може да ги е получил от друг доставчик. Данните за плащанията също са само индиция, но не и

доказателство за осъществяването на доставките по спорните фактури. Също редовно воденото счетоводство не е доказателство за реални доставки. Според решение от 18.07.2013 г., по дело С-78/12 националният съд следва да определи във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне правото на разпореждане със съответната вещь като собственик и в съответствие с националните правила на доказването да извърши обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора.

Следва да се вземе предвид, че за доставките със специфичен предмет – билките, не се представиха доказателства, предвидени в закона, и които се изискват за всяка доставка. В случай, че жалбоподателят действително е получил билките по спорните фактури, за да отговори на високите изисквания на своите клиенти – видно от изнесеното в свидетелските показания, би следвало да изисква от своите доставчици данни, необходими за издаването на сертификати за качеството им.

В Закона за лечебните растения (ЗЛР) се съдържа регламентацията на събирането, изкупуването, обработката и реализацията на билки. Така съгласно чл. 21 от ЗЛР събирането на билки от естествените находища на лечебни растения се извършва съобразно изискванията на този закон, както и съобразно предвижданията на съответните планове, програми и проекти по раздел II на глава четвърта; ползването на лечебните растения по чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 3, представляващо стопанска дейност, се извършва въз основа на позволение, като такова не се изисква при събиране на билки за лични нужди от земи, гори и водни обекти - държавна и общинска собственост; позволеното задължително придружава събраните билки до и в билкозаготвителния пункт и складовете към него.

Във връзка със спорните фактури, жалбоподателят следва да се определи като лице по чл.31, ал.1 ЗЛР - билкозаготвителят е лице, което изкупува събрани билки и/или извършва първичната им обработка и има следните задължения: 1. да уведоми съответната регионална инспекция по околната среда и водите за организираните от него билкозаготвителни пунктове и складове за билки до започване на дейността в тях; 2. да изкупува само билки, за които е издадено позволение от органите и лицата по чл. 22 или удостоверение за култивиране; 3. да съхранява позволенията и/или удостоверенията по т. 2 в срок до 31 март на следващата календарна година; 4. да води книга за изкупените, реализираните и наличните количества билки, регистрирана в регионалната инспекция по околната среда и водите; 5. да осигурява достъп на контролните органи по този закон за проверка на наличните или намиращите се в процес на първична обработка билки и на необходимата документация; 6. до 20 януари да представя в съответната регионална инспекция по околната среда и водите обобщена информация за изкупените, обработените и реализираните през предходната година билки и техния произход по позволение, както и за складовите наличности.

Жалбоподателят не е предоставил данни в изпълнение на което и да е от посочените задължения, но е видно, че срокът за съхранение на издадените позволения, които следва да придружават всяка от фактурите с предмет доставка на билки, е изтекъл дори към датата на възлагане на първата

ревизия. Процесната ревизия е за данъчни периоди през 2015-2018г. в частта за ДДС, а по ЗКПО – 2013-2018г.

Този срок обаче не важи по отношение на отчетността, която е бил задължен да подава пред съответната регионална дирекция всяка година до 20 януари – за изкупените, обработените и реализираните билки и техният произход по позволителното, както и за складовите наличности.

Съдът даде изрични указания на жалбоподателя по доказателствата – да посочи какви документи са съставени по всяка доставка, но същият не представи такива – нито за транспорт, нито за приемане – предаване на билките, неясно остава къде са съхранявани през ревизираните периоди. В решението на ответника е посочено, че при проверката в склада на дружеството в хода на ревизията, в [населено място], съхранявало шоколадови изделия, а не билки. Двете представени разрешения за склада са за търговия на едро с медицински изделия, подробно посочени в приложение, като разрешенията са на основание Закон за медицинските изделия, а не на основание Закона за лечебните растения. Неясно остава къде точно жалбоподателят е съхранявал билките, предмет на спорните фактури, нито за разходи по доставката им. Видно от данните в заключението на вещото лице, че се касае за значителни количества билки, които изискват както транспорт при получаването им, така и складови площи за съхраняването им. Вещото лице макар и да е констатирало, че се касае за последващи продажби в данъчния период на получаването, не става въпрос за продажби в деня на доставките по всички спорни фактури. Освен това не може да се приеме, че е налице идентичност на получените и продадените билки, тъй като предметът „билки по спецификация“ или само „билки“ без други документи, не може да се проследи за каква точно стока става на въпрос, доставка с такъв предмет не съдържа вида на стоката, поради което не могат да бъдат нито установени нито проверени обективни данни за възникнало данъчно събитие. Следва да се посочи, че фактурите с такъв предмет са и непълни, не отговарят на формалните изисквания за документ въз основа на който може да се упражни правото на приспадане на данъка, предвиден по чл.71 ЗДДС и чл.114 от директива 2006/112. Същевременно, не са налице никакви други доказателства, от които да се формира извод, че жалбоподателят е получил доставка на стоки по всяка от спорните фактури.

Действително, органите по приходите са признали осъществените последващи доставки. Разпитаните по делото свидетели потвърдиха категорично, че закупуват билки от дружеството-жалбоподател с високо качество и сертификат за това. От тези данни обаче не следва, че жалбоподателят действително е придобил продадените стоки от данъчно-регистрирани лица – доставчиците по процесните фактури. Касае се за стоки, които самият той е могъл да придобие първично.

Що се касае до термометрите и машината за балиране, както и доставките с предмет стъкло, също не се доказва по делото, въпреки и указанията на съда освен исканията за представяне на доказателства то органите по приходите, че жалбоподателят е придобил вещи от посечения вид от данъчно-регистрирани лица – доставчиците по процесните фактури.

Упражняването на правото на приспадане на данъка по фактури с предмет доставката на стоки изисква имплицитно данъчно-задълженото лице, което претендира това право, да докаже по безспорен начин, че е придобило правото да се разпорежда със стоките като собственик и/или, че е придобило правото на собственост – чл.6, ал.1 ЗДДС. Българското законодателство в чл.24, ал.2 ЗДДС, за вещи като процесните, приема, че правото на собственост преминава чрез предаването им. Жалбоподателят въпреки указанията и на съда, не представи доказателства, по силата на които представител на дружествата доставчици е предало на негов представител стоките по фактурите. Няма данни за предаване на стоките по нито една от фактурите. Дружеството разполага само с фактури и фискални бонове за плащане, които не доказват доставка на стока по смисъла на чл.6, ал.1 ЗДДС вр. чл.24, ал.2 ЗД.

При обстоятелствата по делото не може да се приеме, че спорните фактури удостоверяват възникнало данъчно събитие с предмет доставката на стоки и от посочените във фактурите доставчици.

По фактурите от „СИТИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, „ЗЕПИР“ ЕООД, „БОБИ 2018“ ЕООД, „ДАРИЯ-АРТ ДИЗАЙН“ ЕООД, „ЦАРА“ ЕООД, „АДВАНС СОЛЮШЪНС“ ЕООД, „ИВСА“ ЕООД, „КОРОГРУП“ ЕООД, „ВЕЛТУР“ ЕООД, „ПРОФИТРЕЙД АЛФА“ ЕООД, „МИК-ТРАНС“ ЕООД, „НОВА СТРОЙ 2013“ ЕООД, „БИНЕЛ 2010“ ЕООД, „ТИМ МИИТ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „СИВИКОВ“ ЕООД, „АВАНТИ ТРЕЙД“ ЕООД, „КЕЙ АДВАНС“ ЕООД, „ПРОФИЛ КОМЕРС“ ЕООД и „ЕВРО ПРОПЪРТИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, не е възникнало право на приспадане на данъка по чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС и правилно не е признато с РА и са установени задължения за ДДС за ревизираните данъчни периоди м.12. 2013г., м.01 и 03. 2014г., м.02,03, от м.06-08, от м.10. 2015г. до м.06. 2016г., м.09,11.2016г., м.01-06.2017г. от м.08.2017г. до м. 03.2018г., м.05,06,08 и 11.2018г., общо в размер на 17 557,35 и лихви 8 311,55лв.,

След като по фактурите от същите доставчици не се доказва жалбоподателят да е придобил право на собственост или право да се разпорежда със стоки от вида, посочен в същите, то не е изпълнено изискването по чл.10 ЗКПО за документална обосновааност – по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗКПО и конкретно изискването първичният счетоводен документ да отразява вярно стопанската операция. Следователно, данъчната основа по процесните фактури, не следва да бъде призната за данъчен разход.

Правилно поради това, с отразената като разход и в намаление на приходите в счетоводството на жалбоподателя, данъчна основа по процесните фактури, е извършено увеличение на финансовия резултат за съответната финансова година. Видно от РА, със стойността на отчетните разходи, представляващи данъчната постоянна разлика на основание чл.23, ал.2, т.1 ЗКПО, е увеличен данъчният финансов резултат на дружеството. На основание чл.26, т.2 във връзка с чл.10 ЗКПО, не са признати за данъчни цели счетоводни разходи както следва: за 2013г. 0- 5855,00лв., за 2014г. – 1735,50лв.; за 2015г. – 36 715,00лв.; за 2016г. – 9 549,30лв.; за 2017г. 15 395,56 лв. и за 2018г. 18 761,40лв.

Вследствие на извършени увеличения на счетоводният финансов резултат с посочените суми, е установен различен от декларирания по реда на чл.92

ЗКПО данъчен финансов резултат и корпоративен данък с РА както следва: за 2013г. е установено задължение за корпоративен данък в размер на 585,50лв. и лихва 422,64лв.; за 2014г. КД – 173,55лв. и лихва 107,64лв.; за 2015г. – 3671,50 лв.и лихва 1903,31лв. , за 2016г. -954,,93лв. и лихва 398,18лв.; за 2017г. – КД 1539,56лв. и лихва – 485,86лв. и за 2018г. 1876,14лв. и лихва 401,84лв.

Предвид изложеното, РА е законосъобразен, като правилно с него са установени задължения за:

- са установени задължения за ДДС за ревизираните данъчни периоди м.12. 2013г., м.01 и 03. 2014г.,м.02,03, от м.06-08, от м.10. 2015г. до м.06. 2016г., м.09,11.2016г., м.01-06.2017г. от м.08.2017г. до м. 03.2018г., м.05,06,08 и 11.2018г., общо в размер на 17 557,35 и лихви 8 311,55лв.,
- корпоративен данък за ревизираните финансови години 2013- 2018г. – общо 8 801,18лв. и лихви 3719,47лв.
или общо задължения – 38 389,55лв.

Жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена, на основание чл. 160, ал.1 ДОПК. При този изход на делото и своевременно направено искане, на ответника се дължат разноски, претендирани съобразно материалния интерес, които на основание чл.161, ал.1 ДОПК следва да бъдат присъдени. Така жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по бюджета на дирекцията към НАП за юрисконсултско възнаграждение сумата в размер на минималното възнаграждение за един адвокат, което на основание чл. 8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията след ДВ бр. 68/2020г., в сила към дата на устните състезания, - сума в размер на 1681,69лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, I отделение, 12-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Антони“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място] против Ревизионен акт (РА) №Р-22002220005660-091-001/10.05.2021г., издаден от Т. Г. – орган, възложил ревизията, и М. С. – ръководител на ревизията, органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 1428/14.09.2021г. от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА „Антони“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], да заплати на Националната агенция за приходите, чрез бюджета на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление - С. на същата агенция, сумата от 1 681,69 лв. /хиляда шестстотин и осемдесет и едни лева и 69 стотинки/ .

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: